

Chương 643: Scarlett (5) - Quyết Định Là?

(Số từ: 4336)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:27 PM 10/12/2023

—Tháng 6.

"Trời đang ấm dần lên, cảm giác như mùa đông mới chỉ mới hôm qua."

“Cậu nói đúng."

Ludwig và Scarlett đi dọc con đường gần ký túc xá Royal Class.

Như thể trận tuyết dày dày vò họ chỉ còn là ký ức xa xôi, mùa hè đã đến, đã đến lúc phải lo lắng về cái nóng.

Chiến tranh có thể kết thúc trước khi mùa thu đến không?

Lực lượng Đồng minh đã đạt đến điểm mà cuối cùng họ có thể thảo luận về kết thúc thực sự của cuộc xung đột.

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là mùa nắng nóng khó chịu, nên thời tiết theo đúng nghĩa đen là ở mức tốt nhất.

Ngoài ở Temple ra, người ta không cảm nhận được sự hoang tàn và đói khát của vùng đất hoang ở đây.

Những con phố được chăm sóc cẩn thận, những bụi cây gọn gàng và những tòa nhà đẹp đẽ, trang nhã vẫn có thể được nhìn thấy bên dưới những ngọn đồi.

Temple vẫn rộng lớn và xinh đẹp.

Chỉ có sinh viên là vắng mặt.

Khuôn viên rộng lớn từng quy tụ những tài năng học tập hàng đầu của lục địa giờ đã trống rỗng.

Một là chết hoặc là chết trên chiến trường.

Vẫn còn một số sinh viên còn lại, nhưng số lượng rất ít, và phần lớn các giáo viên lẽ ra phải dạy dỗ họ đã ra trận.

Dù vẫn đẹp đẽ, nhưng một không gian không có những gì lẽ ra phải có thì chẳng có gì ngoài sự chết chóc.

Chỉ một số lượng rất ít người có thể nhìn thấy nơi này vì Temple vẫn duy trì sự kiểm soát ra vào nghiêm ngặt.

Scarlett lặng lẽ đi bên cạnh Ludwig, ôm một con mèo đen trên tay.

Sau đó, cô liếc nhìn cánh tay phải băng bó của Ludwig.

Ludwig đã nói rằng anh có thể lấy lại được cánh tay của mình thông qua một số quy trình thí nghiệm. Nó di chuyển tốt và không gây khó chịu, nhưng anh ta không thể chiến đấu nên anh ta đang làm gì đó ở tuyến sau.

Dù là đồng đội nhưng họ đều có những vấn đề cấp bách riêng cần giải quyết.

Scarlett đã mơ hồ nghĩ hoàn cảnh của Ludwig thật may mắn.

Nhưng sau đó...

Nếu Ludwig ở đơn vị hỗ trợ phía sau thì đó là đơn vị nào và anh ấy đang làm gì ở đó?

Scarlett không biết Ludwig đang làm gì và cũng chưa bao giờ hỏi.

Ngay từ đầu, sau khi Ludwig trở lại Lực lượng Đồng minh khi mùa xuân bắt đầu, anh chỉ đến thăm đồn trú Royal Class một thời gian ngắn và hầu như không được nhìn thấy.

Cô đã nghĩ công việc của anh ở đơn vị hỗ trợ hậu phương mà anh được phân công chắc hẳn rất bận rộn.

Ludwig bận làm việc với đơn vị hỗ trợ hậu phương đến nỗi không có thời gian gặp bạn bè.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, cô thấy thật kỳ lạ.

Sau chuyến khởi hành vào mùa xuân, Lực lượng Đồng minh chỉ chiến đấu một lần duy nhất ở Wallen.

Điểm đến đầu tiên của họ, Grenosia, đã bị quân tiên phong đè bẹp.

Lực lượng chính không có việc gì phải làm ngoài việc di chuyển, vậy tại sao Ludwig, người được cho là ở phía sau, lại còn bận rộn hơn?

Scarlett không biết hậu quân làm gì, quả thực có thể có nhiều việc hơn quân chủ lực, nhưng cô lại không đoán ra được nguyên nhân.

Ludwig đã nói rằng mặc dù anh đã lấy lại được cánh tay nhưng nó không phù hợp để chiến đấu.

Một người như vậy có thể dễ dàng sử dụng một Điểm dịch chuyển thiết yếu để trở về vùng đất hoang như thế này sao?

Việc sử dụng một Điểm dịch chuyển cần phải có thủ tục và sự cho phép, giống như Scarlett đã làm.

Thật không may, Ludwig không còn quan trọng nữa.

Tuy nhiên, anh đã bình tĩnh quay trở lại Temple trong cuộc tấn công của Lực lượng Đồng minh và tìm kiếm Scarlett.

Khi chiến tranh đang đến gần và những trận chiến sắp tới, không còn thời gian để tập trung vào những việc khác.

Tuy nhiên, bây giờ những điều đó bắt đầu thu hút sự chú ý của cô.

Từ một đến mười, mọi thứ đều có vẻ kỳ lạ.

—Cánh tay của Ludwig.

—Lời cảnh báo của Anna.

—Đột nhiên, Ma vương đến tìm cô.

—Và sau đó, sức mạnh của cô có thể vô hiệu hóa.

Một cách tự nhiên.

Scarlett có trực giác rằng bằng cách nào đó cô đã trở thành cốt lõi của những sự kiện không thể giải thích được này.

“Ludwig, miếng băng trên tay cậu... Khi nào cậu mới tháo nó ra?”

“Có lẽ tôi sẽ không thể làm được trong một thời gian.”

"Có... đau hay gì không?"

"Tôi không thể nói là không, và nó trông khá khó coi."

Cánh tay phải đó.

Cô không thể không nhận ra rằng điều đó cũng rất kỳ lạ.

Cô chỉ hy vọng rằng bằng cách nào đó cô có thể sử dụng lại cánh tay của mình. Nhưng bây giờ khi kiểm tra kỹ hơn, có điều gì đó kỳ lạ nổi bật.

So với cánh tay trái của Ludwig, nó dài một cách bất thường. Và kích thước bàn tay cũng như độ dày của cẳng tay cũng lớn hơn một chút.

Lạ lùng.

Cứ như thể nó thuộc về người khác vậy.

Trí tưởng tượng của Scarlett khiến cô sợ hãi.

Cánh tay đó là cái quái gì vậy?

“Khi chiến tranh kết thúc, liệu chúng ta có thể sống trong Temple như trước đây được không?”

Ludwig đang nói về điều gì đó hoàn toàn khác.

“Sẽ thật tốt nếu chúng ta có thể...”

"Phải không? Ngay cả khi Thảm Hoạ Công kết thúc, vẫn còn rất nhiều quái vật trên lục địa, và mọi thứ sẽ không hoàn toàn kết thúc cho đến khi tất cả quái vật bị xử lý."

Ludwig cười khúc khích.

“Và khi Temple hoạt động trở lại, chúng ta sẽ là sinh viên năm hai hay năm thứ năm?”

"Tôi không thực sự chắc chắn...."

Nếu Temple bắt đầu hoạt động như trước đây.

Không chỉ có Scarlett cân nhắc khả năng đó. Ludwig cũng đang nghĩ về điều đó.

"Nhân tiện."

“Vâng?”

Cuối cùng anh ấy cũng đi đến điểm chính khó bắt đầu sao?

Scarlett căng thẳng chờ đợi lời nói của Ludwig.

"Con mèo này."

Tuy nhiên, thay vì nói thẳng vào vấn đề chính, Ludwig lại chỉ vào con mèo đen nép trong vòng tay Scarlett.

"Không phải có chút kỳ lạ sao?"

"Hử?"

Nghe đến đó, Scarlett vô cùng nao núng.

Con mèo, cố gắng hết sức để tỏ ra như thể nó không hiểu gì cả, cố gắng giả vờ bình tĩnh một cách tuyệt vọng.

"Kỳ lạ...? Hửm...Ý cậu là sao?"

Scarlett cắn lưỡi vì câu hỏi bất ngờ xuất hiện quá đột ngột nhưng Ludwig dường như không bận tâm.

“Không, nó dường như không phát triển chút nào.”

"Ah...."

“Đã khá lâu rồi, chẳng phải bây giờ nó đã lớn hơn một chút rồi sao?”

Scarlett cũng cảm thấy nghi ngờ như Ludwig.

Con mèo đen.

Lúc này, đáng lẽ nó đã lớn thành một con mèo trưởng thành nhưng nó vẫn còn nhỏ xíu.

Diện mạo mặc định của người biến hình, người được coi là nhỏ nhắn dễ thương, không thay đổi.

"Có lẽ... có một giống... đặc biệt chẳng? Tôi không biết, nhưng có lẽ không phải vậy...?"

"Hmm, có thể vậy? Tôi cũng không biết nhiều về mèo. Điều đó có thể xảy ra."

May mắn thay, cả Ludwig và Scarlett đều có thể coi như không biết.

Scarlett thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

Từ phía sau Ludwig, người đang đi phía trước một chút, Scarlett trừng mắt nhìn con mèo đen đang được ôm trong tay.

'Cậu khơi dậy sự nghi ngờ bằng cách biến đổi một cách thiếu suy nghĩ!'

Ánh mắt của cô mãnh liệt đến mức nó truyền tải được ý nghĩa đó, nhưng con mèo vẫn giữ nguyên sự thờ ơ và ngáp dài.

“Scarlett.”

Sau đó, giọng nói của Ludwig đột nhiên trở nên nghiêm nghị.

“Vâng, Ludwig.”

Bây giờ, cuối cùng, liệu anh có nói cho cô biết lý do anh đến đây không?

Theo bản năng, Scarlett chỉ có thể cảm nhận được điều đó.

Ludwig quay sang Scarlett và nói.

“Cậu đã bao giờ cân nhắc việc sống bên ngoài Temple chưa?”

“...Hử?”

Đó là một câu hỏi hoàn toàn bất ngờ, và Scarlett không khỏi sửng sốt.

Bỏ lại Temple nguyên vẹn phía sau, dường như không có ý định ở lại bên ngoài.

Thái độ đó cho thấy việc anh ta cung cấp một nơi như vậy là điều đương nhiên.

“Temple không an toàn như cậu nghĩ đâu.”

"Không an toàn...?"

"Chuẩn rồi."

Ludwig lặng lẽ nhìn Scarlett.

"Tôi nghĩ tốt hơn là nên ở một nơi nào đó an toàn hơn Temple. Đó là lý do tại sao tôi đề xuất điều đó."

"..."

Nghe những lời đó, Scarlett lặng lẽ nhìn Ludwig.

"Ludwig."

"Vâng?"

“Cậu biết rằng tình huống này là kỳ lạ, phải không?”

Temple rất nguy hiểm. Vì vậy, anh sẽ tìm một nơi an toàn hơn cho cô ở.

Thật kỳ lạ khi Ludwig, trong số tất cả mọi người, lại bình tĩnh quay lại Temple và nói điều này.

Tuy nhiên, Scarlett không hỏi gì, Ludwig cũng không đưa ra lời giải thích nào.

Ludwig chậm rãi gật đầu với nhận xét của Scarlett.

“Cậu nói đúng, chắc hẳn cảm giác rất kỳ lạ. Rằng tôi có thể đến và đi từ Thủ đô Đế quốc theo ý muốn, và rằng tôi có thể cung cấp cho cậu một nơi an toàn. Ngay cả cánh tay phải băng bó của tôi cũng có vẻ đáng nghi.”

"..."

Dù nhìn thế nào đi nữa, Ludwig dường như không phải là ai khác ngoài kẻ đang âm mưu điều gì đó.

"Tuy nhiên, cậu không thể tin tưởng tôi sao?"

Trước lời nói của Ludwig, Scarlett cắn môi.

"Tôi tin tưởng cậu, Ludwig. Tất nhiên là tôi tin tưởng cậu. Cậu rất quý giá đối với tôi. Tôi chắc chắn... rất quý cậu, và tôi sẵn sàng chết vì cậu."

Không phải vì Ludwig đã cứu mạng cô mà anh trở nên quý giá đối với Scarlett; tất cả bạn bè và đồng đội của cô đều quý giá đối với cô.

Chiến tranh đã thay đổi quá nhiều đến nỗi tất cả những người cô biết đều trở nên quý giá và quan trọng như chính mạng sống của cô.

Kể cả Erich de Lafaeri, người đã dày vò cô.

Khi những khoảnh khắc vượt qua ranh giới sinh tử ngày càng chồng chất, cô có thể mạo hiểm mạng sống của mình ngay cả vì anh. Và cô tin chắc rằng, ngược lại, Erich có thể liều mạng vì Scarlett.

Đồng đội là thế đó.

Đó là lời yêu cầu tin tưởng từ Ludwig, một trong những người quý giá đó.

Tất nhiên là cô tin tưởng anh.

"Nhưng Ludwig, tôi không biết gì cả. Chuyện gì đang xảy ra vậy? Tôi không biết gì cả. Nếu cậu không nói gì cho tôi biết... đột nhiên nghe thấy điều này, tôi cảm thấy rất thất vọng và sợ hãi."

—Lời cảnh báo của Anna.

—Câu hỏi của Ma Vương.

—Và gợi ý của Ludwig.

Có điều gì đó đang xảy ra nhưng Scarlett không hề biết một chút gì.

"Cái quái gì... đang diễn ra mà mọi chuyện lại thành ra thế này?"

Câu hỏi đó nhắm thẳng vào Ludwig, đồng thời, nhắm vào Ma vương mà cô đang ôm trong tay.

Tôi là ai mà đột nhiên đến tìm tôi?

Khả năng của tôi có thể làm được gì?

Vẻ mặt của Ludwig trở nên kỳ lạ trước câu hỏi của Scarlett.

"Ah..."

Như thể anh đã nhận ra điều gì đó.

Ludwig, với vẻ mặt kỳ quái, bắt đầu cười lớn.

"Ha... ha... ha... haha... haha..."

Dù kiệt sức hay vỡ mộng, Ludwig vẫn cười với vẻ mặt khó nhận ra, gần như thể anh sắp phát điên.

"Ludwig...?"

Khi Ludwig đột nhiên bật cười, Scarlett cảm thấy ớn lạnh sống lưng và gọi tên anh.

"À... chuyện này, chuyện này... haha... nó như thế này... nó như thế này... haha... đúng rồi... haha... tôi cũng không khác gì... haha. .."

Và đúng như vậy.

Trong một lúc, Ludwig cười một cách trống rỗng, bơ phờ, nhưng đến một lúc nào đó...

"..."

Anh chợt khựng lại.

"Tôi xin lỗi, Scarlett."

"..."

"Đôi khi, tốt hơn hết là không nên biết."

Nhận thấy bản thân mình đã trở thành loại người sẽ nói những điều như vậy, Ludwig biết điều đó thật vô lý và cười rất lâu.

(Thuc: Cho ai không nhận ra thì ý của Ludwig là đã trở thành loại người giống như Olivia khi cô nói với Ludwig nguyên văn như vậy.)

Để làm cho ai đó nhận thức được.

Để giữ cho ai đó không biết gì.

Dù khinh thường những người đưa ra những quyết định như vậy nhưng Ludwig lại thấy mình đang nói những lời này với bạn mình.

Tốt hơn là không nên biết.

Nhưng dù Ludwig có thể tự giấu cọt bản thân vì điều này, anh vẫn không có ý định dừng việc mình phải làm.

Ngược lại, đó không phải là một điều tốt sao?

Để làm bạn với một con quái vật, người ta phải trở thành một con quái vật.

Để giết một con quái vật, người ta phải trở thành một con quái vật.

Đây không phải là bằng chứng cho thấy anh ta đã trở thành một con quái vật sao?

Nếu vậy thì anh ta thực sự có thể giết được quái vật.

Có được quyền lực như vậy, có được sức mạnh như vậy.

Anh sẽ không còn nghe rằng mình vô dụng, rằng anh chẳng là gì cả.

Ít nhất là ở khía cạnh đó.

Cho dù có ngã xuống mà chết, chẳng phải anh ta sẽ không còn đau khổ nữa sao?

Đáp lại lời nói tốt nhất là không nên biết của Ludwig, Scarlett nhìn anh với vẻ mặt kiên quyết.

"Ngay cả khi cậu không thể giải thích bất cứ điều gì với tôi, cậu đang nói rằng tôi ở bên ngoài Temple sẽ an toàn hơn phải không?"

"Ừm. Nếu cậu biết điều gì đó, nó sẽ chỉ trở nên nguy hiểm hơn mà thôi."

Vậy nên hãy tin tôi đi, Ludwig nói.

Scarlett không hề nghi ngờ ý định của Ludwig.

Tuy nhiên...

"Tôi không chắc..."

"Ý cậu là gì?"

“Kể từ lúc nào đó... có vẻ như cậu không còn là Ludwig mà tôi từng biết.”

Sự thay đổi ở Ludwig, người đã trở lại với cánh tay mới, không chỉ ở ngoại hình. Dù không thể tập trung vào nó một cách chính xác nhưng Scarlett không khỏi cảm thấy rằng Ludwig đã trở thành một con người hoàn toàn khác.

Từ lúc anh trở về và thậm chí bây giờ, khi anh nói những lời xa lạ này.

Không chỉ lời nói mà cả thái độ, ánh mắt và hành động của anh ấy.

Kể cả khí chất của anh ấy.

Đối với Scarlett, Ludwig trước mặt cô giống như một người hoàn toàn khác.

"Tôi không muốn nói điều này, nhưng... cậu làm tôi sợ đấy, Ludwig."

"Đáng sợ...?"

"Đúng vậy."

Và thế là, trước sự thay đổi diện mạo của bạn mình, Scarlett không khỏi cảm thấy sợ hãi.

"Scarlett, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thay đổi."

"..."

"Khi Asher chết, khi Delphine chết. Không, từ lúc Thảm Hoạ Công xảy ra cho đến bây giờ, làm sao tôi có thể không thay đổi được?"

Lời của Ludwig là sự thật.

Đã có quá nhiều chuyện xảy ra nên sự thay đổi là điều không thể tránh khỏi.

Không có sự thay đổi, họ không thể chịu đựng được.

Không chỉ Ludwig mà cả Scarlett cũng đã thay đổi, mặc dù ở những mức độ khác nhau.

Những người duy nhất không thay đổi là những người đã chết.

Đúng hơn, điều kỳ lạ hơn là Ma vương, người vẫn có một số điểm giống với con người trước đây của mình sau tất cả những

gì đã xảy ra, thậm chí còn lưu giữ một chút dấu vết của con người cũ của mình.

“Cậu nói đúng. Tôi chắc chắn điều đó là đúng. Nhưng... bảo tôi làm theo lời cậu mà không biết gì cả... thật không giống Ludwig mà tôi từng biết.”

Không phải là anh đã thay đổi; anh ấy dường như là một người hoàn toàn khác.

"Nếu tôi từ chối làm theo lời cậu thì chuyện gì sẽ xảy ra? Cậu sẽ làm gì?"

"..."

Nếu là Ludwig ngày xưa, anh ta sẽ chấp nhận lời từ chối của Scarlett và nói rằng anh ta không thể làm gì được.

Nếu không phải vì thế, anh đã cố gắng giải thích và thuyết phục cô bằng mọi lý do của mình.

Tuy nhiên, anh sẽ không khó chịu hay bực bội trước sự từ chối của Scarlett.

Nhưng bây giờ.

Anh sẽ làm gì nếu Scarlett từ chối lời đề nghị như vậy từ Ludwig?

Dường như anh sẽ buộc cô phải nghe, dù cô có muốn hay không.

Ludwig nhìn Scarlett bằng đôi mắt đen sâu thẳm.

“Scarlett, có một điều tôi có thể nói với cậu.”

"..."

"Có những người muốn lợi dụng cậu. Bây giờ cậu có thể không biết điều đó, nhưng một ngày nào đó, họ chắc chắn sẽ cố gắng lợi dụng cậu."

"Họ... muốn lợi dụng tôi?"

"Đúng vậy."

Để sử dụng cô ấy.

Đó có phải là ý định đằng sau chuyến thăm của Ma vương không?

Để lợi dụng cô ấy?

Nhưng Ma Vương, người đang nép mình trong vòng tay của Scarlett trong hình dạng một con mèo, lại không thể nói được gì.

“Scarlett, có những người trong liên minh đang cầu kết với Ma vương.”

“!”

Scarlett nghe vậy không khỏi mở to mắt.

Việc Ma vương nằm trong vòng tay của cô đã là một tình huống gây sốc và kỳ lạ.

Có phải điều đó có nghĩa là ảnh hưởng của Ma vương đã lan rộng đến liên minh?

“Và số lượng của chúng không phải là ít.”

Trái ngược với những gì binh lính và người dân liên minh nghĩ, Ludwig biết rằng một phần đáng kể của liên minh đã rơi vào tay Ma vương và còn nhiều người nữa sẽ tiếp tục thất thủ.

“Ma Vương đã biết về sức mạnh của cậu và sẽ sớm phát hiện ra rằng khả năng của cậu đã trở nên mạnh mẽ hơn trước. Không, hẳn có thể đã biết.”

Như Ludwig đã nói, Ma vương đã biết rồi.

Scarlett không khỏi nhận ra điều đó khi nghe từ miệng Ludwig.

Chẳng lẽ chỉ là anh ấy biết thôi sao?

Ma vương đã nhanh hơn Ludwig.

“Ma Vương... muốn sử dụng sức mạnh... khả năng của tôi?”

"Có lẽ."

Cô không biết sức mạnh của mình sẽ được sử dụng theo cách nào.

Nhưng Ma Vương lúc này lại không thể nói được gì.

Mặc dù Ma Vương đến trước nhưng Ludwig lại là người giải thích đầu tiên.

Scarlett không khỏi kinh hãi khi nhìn thấy vẻ mặt nghiêm nghị của Ludwig.

“Thật kỳ lạ... cậu, Ludwig lại nói một điều như vậy...”

Ludwig là Ludwig.

"Giống như... cậu phải... là người đối đầu với Ma vương... như thể cậu có thể..."

Ma vương là một cái tên quá vĩ đại và nặng nề.

Bây giờ anh ta có thể là một con mèo nhỏ, nhưng Ma vương không phải là sinh vật bình thường.

Mặt khác, Ludwig là một người bình thường.

Anh ta không phải là Ellen, cũng không phải Hoàng đế, cũng không phải Saviolin Turner.

Nhưng bây giờ Ludwig nói như thể anh phải đối đầu với chính Ma vương, như thể anh có thể làm được điều đó.

Anh ta nói như thể anh ta là người có khả năng làm được điều đó, hoặc như thể anh ta thuộc về một nhóm có thể làm được điều đó.

Người mà Scarlett biết hoàn toàn không phải loại người như vậy.

“Tôi không biết mình có làm được hay không. Điều quan trọng là phải có ai đó làm được”.

Không biết liệu có thể làm được hay không, anh ấy nói rằng việc đó phải được thực hiện.

Đó không phải là Ludwig mà là Ellen.

Scarlett nuốt lại lời nói đang dâng cao của mình.

‘Ma vương không phải là người như cậu nghĩ.

Anh ấy không phải là loại người như vậy.

Anh chỉ mong bình yên nhưng không thể làm gì được.

Anh ấy muốn cứu thế giới, nhưng thay vào đó, anh ấy lại làm theo cách này.

Anh chẳng là gì ngoài một sinh vật đáng thương và khốn khổ.

Tôi đã tận mắt nghe được lời thú nhận khốn khổ và bi thảm đó.

Và thế là cả Anh hùng lẫn Ma Vương cuối cùng đều chỉ là những kẻ đáng thương.'

Scarlett muốn nói thế.

Vì vậy, bất cứ khi nào Ludwig thỉnh thoảng tỏ ra căm ghét Ma Vương hoặc đưa ra những nhận xét như vậy với Ellen, Scarlett sẽ ngăn anh ta làm vậy.

Cô sẽ bảo anh đừng hành hạ Ellen.

Đúng như vậy, cô hy vọng anh sẽ không gây thêm đau đớn cho người Anh hùng vốn đang chật vật này nữa.

Tinh tế khuyên can những người chỉ trích Ma Vương, những người nói những lời như vậy xung quanh Ellen, là điều tốt nhất Scarlett có thể làm.

Mặc dù cô muốn tranh luận thay mặt Ma vương trong khi ôm anh ta trong tay nhưng cô không thể.

Scarlett không khỏi cảm nhận được điều đó qua vẻ mặt của Ludwig.

Không có sự thuyết phục nào có tác dụng với Ludwig đã thay đổi.

Ludwig đã thay đổi chỉ nói.

Ludwig, người luôn tìm kiếm ý kiến của người khác và lắng nghe câu chuyện của họ đã không còn nữa.

"Scarlett, bất cứ ai cũng sẽ lợi dụng cậu. Họ sẽ khiến cậu gặp nguy hiểm. Vì thế chúng ta hãy ở chỗ khác. Nơi nào đó không ai có thể tìm thấy cậu. Hãy giữ an toàn cho đến khi mọi việc được giải quyết. Cậu có thể làm được điều đó không?"

Trước khi có ai đó cố gắng lợi dụng cô, trước khi nó trở nên nguy hiểm.

Cô sẽ trốn khỏi thế giới.

“VẬY, không phải Ludwig sẽ... lợi dụng tôi sao?”

Nếu ai đó cố gắng lợi dụng cô, có thể sẽ xảy ra trường hợp ngược lại.

Đó cũng có thể là tình huống mà Ludwig thực sự đang cố gắng lợi dụng Scarlett.

Đó có thể là một câu nói có thể làm tổn thương cảm xúc của Ludwig rất nhiều, nhưng anh chỉ lắc đầu.

"Điều đó sẽ không xảy ra."

"..."

“Tôi sẽ không để cậu gặp nguy hiểm.”

Tuy cô không biết nhiều nhưng Ludwig không có ý định lợi dụng cô. Ma vương và những kẻ khác thêm muốn sức mạnh của Scarlett.

Có phải Ludwig chỉ đang nghĩ đến việc ngăn chặn ai đó lợi dụng cô trước khi họ có thể?

Scarlett không thể hiểu tại sao Ludwig lại nói điều này hoặc tại sao Ma vương lại tìm kiếm cô ngay từ đầu.

—Ludwig không nói gì nhưng khẳng định đây là cách hành động tốt nhất cho cô.

—Ma vương, người đã hứa sẽ giải thích mọi chuyện sau và bảo cô đừng bao giờ rời xa anh.

Bên nào đã đúng?

Là người đã tận mắt chứng kiến sự tuyệt vọng của Ma vương và biết toàn bộ sự thật về anh, Scarlett rất tin tưởng Ma vương.

Và cô tin tưởng Ludwig, người đã cứu mạng cô và thậm chí còn hy sinh cánh tay của anh vì cô.

Cô tin tưởng cả hai.

Nhưng cô buộc phải lựa chọn.

Liệu cô có đi theo Ludwig và rời đi không?

Liệu cô có từ chối lời đề nghị của Ludwig để nghe lời giải thích của Ma vương không?

Nhưng có thực sự cần thiết phải đưa ra quyết định ngay bây giờ không?

"Ludwig... Cậu có thể cho tôi... chút thời gian để suy nghĩ được không?"

Nghe Scarlett nói, Ludwig im lặng.

Trong sự im lặng của anh, có thể thấy rõ một cảm giác cấp bách không thể nhầm lẫn. Mọi hành động của anh dường như đều ám chỉ rằng không còn thời gian nữa.

Nhưng sự thật là thời gian đã trôi qua kể cả khi anh vẫn im lặng thì vẫn không hề thay đổi.

"Tôi không thể cho cậu nhiều thời gian."

Theo cách nói của anh ta, rõ ràng là anh ta không hề cân nhắc việc Scarlett từ chối.

Scarlett không thể không biết từ lời nói của Ludwig rằng nếu cô từ chối, anh sẽ dùng vũ lực đưa cô đi.

<Trans Note>

Chắc sắp bị Reinhardt chém Pay đầu hay sẽ có ai đến cứu cho thêm Drama nhỉ, Ellen chẳng :v

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

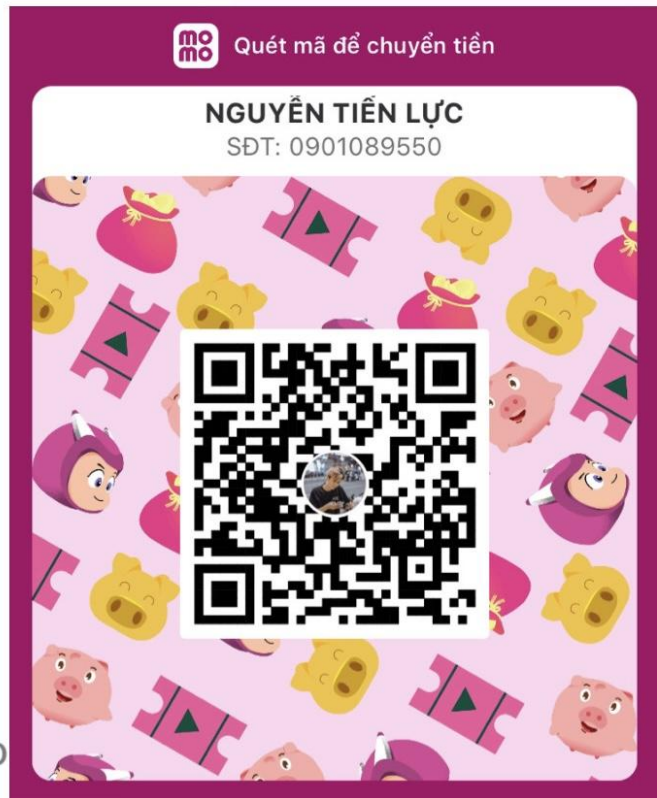
THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading